

DECIZIA CIVILĂ NR. 3362
Ședința publică de la 16 Aprilie 2014

PREȘEDINTE:
JUDECĂTOR:
JUDECĂTOR:
GREFIER:

S-a luat în examinare recursul declarat de recurenta - reclamantă Xxx, împotriva sentinței civile nr. 4206/28.05.2013 pronunțată de Tribunalul Arad, în contradictoriu cu intimata - pârâtă Direcția Generală a Finanțelor Publice Arad - Activitatea de Inspecție Fiscală Arad, în prezent, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara prin Administrația Județeană a Finanțelor Publice Arad, având ca obiect - contestație act administrativ fiscal.

La apelul nominal făcut în ședința publică, se constată lipsa părților.
Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, învederând instanței că recurenta - reclamantă a depus la dosar, prin registratura instanței, la 6 martie 2014, dovada achitării taxei judiciare de timbru în cuantum de 100 lei. De asemenea, tot prin registratura instanței, intimata Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara, prin Administrația Județeană a Finanțelor Publice Arad, a depus la dosar întâmpinare.

Nemaifiind alte cereri de formulat, probe de administrat sau excepții de invocat, văzând că s-a solicitat judecarea cauzei în lipsă, instanța constată încheiată cercetarea judecătorească și reține cauza spre soluționare.

CURTEA,

Deliberând asupra recursului de față, constată următoarele:

Prin sentința civilă nr. 4206/28.05.2013, pronunțată în dosar nr. 5036/108/2012, **Tribunalul Arad a respins** acțiunea formulată de reclamanta Mureșan Elena „Mai Press” PFA în contradictoriu cu pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice Arad și Activitatea de Inspecție Fiscală Arad, prin care s-a solicitat anularea Deciziei nr. xxx/27.06.2012 prin care a fost respinsă contestația formulată împotriva Raportului de inspecție fiscală nr. xxx/23.03.2012, precum și a Deciziilor de impunere nr. xxx/23,03.20.12; xxx/23.03.2012; xxx/23.03,2012; xxx/23.03.2012, întocmite cu ocazia inspecției fiscale realizate de către Direcția Generală a Finanțelor Publice Arad - Serviciul de Inspecție Fiscală Persoane Fizice

Pentru a hotărî astfel, prima **instanță a reținut**, în esență, că, prin raportul de inspecție fiscală și în baza căruia s-au emis deciziile de impunere, organele fiscale au stabilit în sarcina reclamantei, obligații fiscale suplimentare, astfel: pentru anul 2008, impozitul pe venit net anual stabilit în plus de către organele de inspecție

fiscală este de ... lei, iar obligațiile fiscale accesorii de ... lei; pentru anul 2009; pentru anul 2009 impozitul stabilit în plus pentru venitul net anual realizat este de ... lei, iar obligațiile fiscale accesorii sunt de ... lei; pentru anul 2010 impozitul net stabilit în plus în urma controlului efectuat ca urmare a depășirii plafonului de 119.000 lei (pentru scutire de TVA) este de ... lei, iar obligațiile accesorii sunt în cuantum de xxx lei; pentru anul 2010 valoarea TVA-ului este de ... lei, iar obligațiile fiscale accesorii sunt de ... lei; pentru anul 2011 valoarea TVA este de ... lei, iar obligațiile fiscale accesorii de ... lei; a fost stabilit în plus de către organele de control un impozit pe venitul net înregistrat în anul 2011, de .... lei, la care valoarea TVA se ridică la guma de 1.024 lei, iar obligațiile fiscale accesorii la suma de .... lei.

Totodată, Tribunalul a reținut că activitatea desfășurată de reclamantă era «ceea de comercializare a ziarelor, revistelor și a cărților, efectuată cu plată, activitate ce intră în sfera de aplicare a taxei pe valoarea adăugată, precum și că aceasta a obținut venituri din activitate, fiind obligată astfel să respecte obligațiile specifice persoanelor impozabile în materie de taxă pe valoarea adăugată și să se înregistreze ca plătitor după depășirea plafonului de scutire; astfel, întrucât reclamanta desfășura activități, economice, dobândind calitatea de persoană impozabilă, avea obligația de a se înregistra ca plătitor de TVA, după depășirea plafonului de venituri realizate din operațiuni impozabile în decursul unui an calendaristic, ceea ce nu s-a întâmplat, motiv pentru care organele de inspecție fiscală au stabilit obligații fiscale suplimentare aferente livrării de bunuri în sarcina sa.

Prin contestația depusă contra actelor de impunere, cât și ulterior, prin acțiune, s-a reținut că reclamanta a susținut, în esență, că în anul 2010 nu ar fi depășit plafonul stabilit pentru a fi înregistrată ca plătitor de tva, contestând și modul de calcul al obligațiilor fiscale.

Pentru lămurirea cauzei, Tribunalul a încuviințat o expertiză fiscală, în cuprinsul căreia s-a reținut că, în ce privește obligația de plata a tva, urmare a depășirii plafonului, reclamanta a depășit acest plafon în cursul lunii septembrie

iar începând cu data de 1.09.2010, trebuia să se înregistreze ca plătitor de tva, organul fiscal concluzionând corect în acest sens; în același sens, prin raportul de expertiză, s-a stabilit, urmare a efectuării calculelor în ce privește cuantumul obligațiilor fiscale, conform tabelului sintetic de la f. 240, în sensul aceluiași sume reținute și prin raportul de inspecție fiscală, cât și a deciziilor de impunere, respectiv impozitul pe venitul anual stabilit în plus pe fiecare dintre anii 2008, 2009, 2010 și

2011. cât și a obligațiilor fiscale accesorii precum și a tva pentru anul 2010 cât și a obligației accesorii pentru acest an privind tva, sumele regăsite în acest tabel fiind identice cu cele din deciziile de impunere contestate.

Ca atare, Tribunalul a apreciat că organele fiscale au stabilit corect că reclamanta trebuia să se înregistreze ca plătitor de tva odată cu depășirea plafonului de scutire de 35.000 euro, plafon prevăzut de dispozițiile art. 152 din Legea nr. 571/2003, Codul fiscal, plafon pe care l-a depășit începând cu luna octombrie 2010, moment când, potrivit art. 152 alin. 6 din același act normativ, trebuia să se înregistreze ca plătitor în termen de 10 zile de la depășirea plafonului, cât și corect s-a stabilit cuantumul obligațiilor fiscale în sarcina reclamantei pentru anii 2008-2011.

În ce privește argumentul invocat de reclamantă, în sensul că cifra de afaceri care reprezintă totalitatea veniturilor trebuia determinată prin însumarea veniturilor din facturile încasate, Tribunalul a apreciat că nu poate fi primit, raportat la dispozițiile art. 155 alin. 7 lit. b din Legea nr. 571/2003, care scutește contribuabilul (cum e ni reclamanta) de emitere a facturilor pentru comercializarea de ziare, reviste, cărți **către** populație, cu excepția situației în care beneficiarul solicită.

împotriva acestei hotărâri, a declarat recurs reclamanta Mureșan Elena „Mai Press” PFA .solicitând admiterea recursului, modificarea în totalitate a sentinței recurate și, pe fond, admiterea acțiunii sale, astfel cum a fost formulată.

în motivarea recursului, recurenta arată, în esență, că Raportul de inspecție fiscală precum și Deciziile de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare stabilite în urma controlului, sunt inechitabile și incorecte, stabilind obligații care presupun, majorări și penalități de întârziere, sens în care face trimitere la prevederile art. 152 al. 1 și 152 al. 2 din Codul fiscal, potrivit cu care, se vor lua în calculul determinării cifrei de afaceri numai baza impozabilă pentru respectivele operațiuni.

Astfel, recurenta apreciază că operațiunile care sunt luate în considerare la stabilirea plafonului, sunt toate operațiunile pentru care ar fi intervenit exigibilitatea TVA în perioada respectivă, în cazul în care persoana impozabilă ar fi fost înregistrată în scopuri de TVA, deci, inclusiv operațiunile pentru care nu s-a încasat contravaloarea aferentă.

De asemenea, arată că, potrivit normelor de aplicare, la determinarea cifrei de afaceri prevăzute la art. 152 alin. (1) din Codul fiscal, se cuprind inclusiv facturile emise pentru avansuri încasate sau neîncasate și alte facturi emise înainte de data livrării/prestării pentru operațiunile prevăzute la art. 152 alin. (2) din Codul fiscal. Echivalentul în lei al plafonului de 35.000 euro prevăzut la art. 152 alin. (1) din Codul fiscal, determinat în funcție de cursul de schimb valutar comunicat de Banca Națională a României la data aderării, rotunjit la următoarea mie, este de 119.000 lei.

În atare situație, recurenta apreciază că baza de calcul și cifra de afaceri pentru anul 2010, când organele de inspecție fiscală au constatat depășirea plafonului de scutire de la plata TVA, au fost eronat calculate și ar fi trebuit aplicate chiar prevederile din Ordinul ANAF.

în drept, s-au invocat disp. art. 488 pct. 6 și 8 NCP.

Prin întâmpinare, pârâta **Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara prin Administrația Județeană a Finanțelor Publice Arad**, a solicitat respingerea recursului și menținerea sentinței civile atacate.

În susținerea punctului său de vedere, intimata arată că soluția pronunțată de Tribunalul Arad este temeinică și legală, fiind dată cu respectarea dispozițiilor legale aplicabile în speță.

În sensul celor de mai sus, intimata arată că principalul, furnizor al reclamantei este S.C. XXX S.R.L., furnizor care eliberează marfa (publicațiile) pe baza avizelor de însoțire a mărfii, avize care stau la baza întocmirii recepțiilor de către reclamanta, la finele fiecărei luni furnizorul emițând facturile pentru luna curentă care cuprind valoarea de plată calculată după formula Valoarea de plată = Valoarea publicațiilor primite - valoarea publicațiilor returnate - comisionul reclamantei, furnizorul acordând reclamantei un comision de 19% din valoarea publicațiilor vândute; urmare a verificării efectuate, inspecția fiscală a constatat în evidența contabilă a reclamantei, neconcordanțe între valoarea mărfurilor. (publicațiilor.) facturate de către furnizori și valorile mărfurilor recepționate și contabilizate de către aceasta, motiv pentru care au procedat la determinarea cifrei de afaceri corectă realizată în anul 2010 de către reclamantă, rezultând suma totală de ..... lei, luând în calcul stocurile de marfă evidențiate de reclamanta la data de 31.12.2009 (.....lei) respectiv la data de 31.12.2010 (..... lei) și intrările de marfă (..... lei) diminuate cu restituirile efectuate (..... lei); urmare a recalculării veniturilor de către organele de inspecție fiscală, a rezultat că reclamanta a depășit valoarea plafonului de scutire în sumă de 119.000 lei (35.000 Euro) în cursul anului 2010 și nu a solicitat înregistrarea în scopuri de taxă pe valoarea adăugată, astfel că organele

de inspecție fiscală au stabilit data depășirii plafonului de scutire ca fiind luna septembrie 2010, de la data de 01.10.2010, aceasta trebuia să se înregistreze ca plătitoare de taxă pe valoarea (disp. art. 46 al. 1 și 2, art. 126, art. 127, art. 152 al. 1 și 2 și art. 153 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare).

Având în vedere prevederile legale incidente cauzei, intimata apreciază că, în situația în care organele de inspecție fiscală constată neîndeplinirea de către persoana impozabilă a obligației de a se înregistra în scopuri de TVA în regim normal, anterior înregistrării acesteia, vor solicita plata TVA pe care persoana impozabilă ar fi trebuit să o colecteze dacă ar fi fost înregistrată normal în scopuri de TVA pe perioada cuprinsă între data la care persoana respectivă ar fi. fost înregistrată în scopuri de TVA dacă ar fi solicitat în termenul prevăzut de lege înregistrarea și data identificării nerespectării prevederilor legale.

Totodată, precizează că, pentru determinarea cifrei de afaceri, respectiv a datei depășirii plafonului de scutire de taxă pe valoarea adăugată de 119.000 lei, prevăzut la art. 152 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, organele de inspecție fiscală au avut în vedere valoarea totală a veniturilor încasate, procedând la recalcularea acestora; funcție de valoarea mărfurilor (publicațiilor) facturate de către furnizori către reclamanta, iar în condițiile în care evidența contabilă a reclamantei nu au fost cuprinse în totalitate rezultatele financiare ale activității desfășurate, echipa de control a determinat și data depășirii plafonului de scutire, rezultând că reclamanta a depășit plafonul de scutire în luna septembrie 2010, prin urmare data de înregistrare ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată este data de 01.10.2010.

În fine, arată că toate aceste aspecte au fost reținute, în mod corect, și de prima instanța care a administrat ei o expertiza contabilă în speță, care a menționat aceleași aspecte ca și organele de control.

În legătură cu susținerile recurente din recursul formulat, referitor la aspectul că cifra de afaceri reprezintă totalitatea veniturilor care se determină din facturile emise, indiferent dacă acestea au fost încasate sau nu, intimata arată că față de prevederile art. 155 alin. 7 lit. b din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare, aceasta nu are obligația emiterii facturi pentru comercializarea de ziare, reviste, cărți către populație.

În ce privește recursul declarat împotriva deciziilor de impunere nr. xxx/23.03.2012, nr. xxx/23.03.2012 și nr. xxx/23.03.2012, intimata solicită a se constata că recurenta nu indică nicio critică de nelegalitate, fiind prin urmare, nul ca nemotivat.

În drept, s-au invocat disp. art. 115-118 cod pr. civ., art. 46 alin (1) și (2) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare, art. 126, art. 127, art. 152, art. 153, art. 155 alin. (7) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, pct. 21, pct. 62 din Normele metodologice date în aplicarea art. 152 din Codul fiscal, aprobate prin H.G. nr. 44/2004, cu modificările și completările ulterioare coroborate cu prevederile art. 85, art. 86, art. 87, art. 205, art. 213 din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicat.

Examinând recursul, prin prisma motivelor invocate de recurentă, precum și în conformitate cu dispozițiile art. 304 ind. 1 cod pr. civ., Curtea apreciază că acesta este nefondat, pentru considerentele ce urmează a fi expuse:

În acord cu cele reținute de prima instanță, Curtea constată că actele a căror anulare se solicită, au fost emise cu respectarea dispozițiilor legale incidente

în cauză, iar susținerile recurente sub aspectul nelegalității și netemeinicii acestora nu pot fi primite.

În sensul celor de mai sus, Curtea reține că recurenta - reclamantă xxx PFA a desfășurat în cursul anului 2010, o activitate de comercializare a ziarelor, revistelor și cărților, înregistrând în contabilitate declarând o cifră de afaceri în sumă de 118.415 lei.

Potrivit disp. art. 46 al. 1 și 2 din Legea nr. 571/2003, privind Codul Fiscal.

Potrivit disp. art. 46 al. 1 și 2 din Legea nr. 571/2003, privind Codul Fiscal, cu modificările și completările ulterioare: „**Veniturile din activități independente cuprind veniturile comerciale, veniturile din profesii libere și veniturile din drepturi de proprietate intelectuală, realizate în mod individual și/sau într-o formă de asociere, inclusiv din activități adiacente. Sunt considerate venituri comerciale veniturile din fapte de comerț a/e contribuabililor, din prestări de servicii, altele decât cele prevăzute la alin. (3), precum și din practicarea unei meserii.**”

De asemenea, disp. art. 126 al. 1 din Legea nr. 571/2003, prevede că: „Din punct de vedere al taxei sunt operațiuni impozabile în România cele care îndeplinesc a) operațiunile care, în sensul art. 128 - 130, constituie sau sunt asimilate cu o livrare de bunuri sau o prestare de servicii, în sfera taxei, efectuate cu plată;

b) locul de livrare a bunurilor sau de prestare a serviciilor este considerat a fi în România, în conformitate cu prevederile art. 132 și 133;

c) livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor este realizată de o persoană impozabilă, astfel cum este definită la art. 127 alin. (1), acționând ca atare;

d) livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor să rezulte din una dintre activitățile economice prevăzute la art. 127 alin. (2)”, în timp ce disp. art. 127 al. 1 și 2 din același act normativ: „Este considerată persoană impozabilă orice persoană care desfășoară, de o manieră independentă și indiferent de formă, activități economice de natura celor prevăzute la alin. (2), oricare ar fi scopul sau rezultatul acestei activități. (2) În sensul prezentului titlu, activitățile economice cuprind activitățile producătorilor comercianților sau prestatorilor de servicii, inclusiv activitățile extractive, agricole și activitățile profesiilor libere sau asimilate acestora. De asemenea, constituie activitate economică exploatarea bunurilor corporale sau necorporale în scopul obținerii de venituri cu caracter de continuitate”.

În fine, disp. art. 152 al. 1, 2 lit. a, b și al. 6 Cod Fiscal stabilesc că: „Persoane, impozabilă stabilită în România conform art. 125¹ alin. (2) lit. a), a cărei cifră de afaceri anuală, declarată sau realizată, este inferioară plafonului de 35.000 euro, ai cărei echivalenți în lei se stabilește la cursul de schimb comunicat de Banca Națională a României la data aderării și se rotunjește la următoarea mie, poate solicita scutirea de taxă, numită în continuare regim special de scutire, pentru operațiunile prevăzute la art. 126 alin. (1), cu excepția livrărilor intracomunitare de mijloace de transport noi, scutite conform art. 143 alin. (2) lit. b). (2) Cifra de afaceri care servește drept referință pentru aplicarea alin. (1) este constituită din valoarea totală a livrărilor de bunuri și a prestațiilor de servicii efectuate de persoana impozabilă în cursul unui an calendaristic, care ar fi iaxabile dacă nu ar fi desfășurate de o mică întreprindere, operațiunile rezultate din activități economice pentru care locul livrării/prestării se consideră ca fiind în străinătate, dacă taxa ar fi deductibilă, în cazul în care aceste operațiuni ar fi fost realizate în România conform art. 145 alin. (2) lit. b), operațiunile scutite cu drept de deducere și cele scutite fără drept de deducere, prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. a), b), e) și f), dacă acestea nu sunt accesorii activității principale, cu excepția următoarelor:

a) livrările de active fixe corporale sau necorporale, astfel cum sunt definite la art. 125¹ alin. (1) pct. 3, efectuate de persoana impozabilă;

b) livrările intracomunitare de mijloace de transport noi, scutite conform art. 143 alin. (2) lit. b)”; disp. art. 153 al. 1 lit. b din același act normativ prevăd că:” *Persoana impozabilă care are sediul activității economice în România și realizează sau intenționează să realizeze o activitate economică ce implică operațiuni taxabile și/sau scutite de taxa pe valoarea adăugată cu drept de deducere trebuie să solicite înregistrarea în scopuri de TVA la organul fiscal competent, denumită în continuare înregistrare normală în scopuri de taxă, după cum urmează:... dacă în cursul unui an calendaristic atinge sau depășește plafonul de scutire prevăzut la art. 152 alin. (1), în termen de 10 zile de la sfârșitul lunii în care a atins sau a depășit acest plafon;”, în timp ce potrivit prevederilor pct. 62 din Normele Metodologice pentru aplicarea prevederilor codului fiscal, aprobate prin HG nr. 44/2004 (forma aflată în vigoare la momentul stabilirii obligațiilor):” *Persoanele care aplică regimul special de scutire, conform art. 152 din Codul fiscal, au obligația să țină evidența livrărilor de bunuri și a prestațiilor de servicii care ar fi taxabile dacă nu ar fi realizate de o mică întreprindere, cu ajutorul jurnalului pentru vânzări, precum și evidența bunurilor și a serviciilor taxabile achiziționate, cu ajutorul jurnalului pentru cumpărări.**

(2) în cazul în care persoana impozabilă a atins sau a depășit plafonul de scutire și nu a solicitat înregistrarea conform prevederilor art. 152 alin. (6) din Codul fiscal, organele fiscale competente vor proceda după cum urmează: a) în cazul în care nerespectarea prevederilor legale este identificată de organele de inspecție fiscală înainte de înregistrarea persoanei impozabile în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal, acestea vor solicita plata taxei pe care persoana impozabilă ar fi trebuit să o colecteze dacă ar fi fost înregistrată normai în scopuri de taxă conform art. 153 din Codul fiscal, pe perioada cuprinsă între data la care persoana respectivă ar fi fost înregistrată în scopuri de taxă dacă ar fi solicitat în termenul prevăzut de lege înregistrarea și data identificării nerespectării prevederilor legale. Totodată, organele fiscale competente vor înregistra din oficiu aceste persoane în scopuri de taxă. Prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală se va stabili data de la care persoanele respective vor fi înregistrate în scopuri de taxă;...3. După determinarea taxei de plată conform alin. (2), organele fiscale competente vor stabili obligațiile fiscale accesorii aferente conform prevederilor legale în vigoare. ”

Din interpretarea tuturor prevederilor legale anterior enunțate, rezultă în mod evident, că recurenta - care prin specificul activității exercitate, are calitatea de persoană impozabilă, întrucât desfășoară activități economice ce implică operațiuni taxabile, dacă nu ar beneficia de scutire - trebuia să solicite înregistrarea în scopuri de TVA la organul fiscal competent, în momentul în care volumul activităților desfășurate a atins plafonul de scutire.

Ori, în speță, după cum rezultă din înscrisurile existente la dosar, precum și din concluziile raportului de expertiză fiscală efectuată în cauză, în cursul anului 2010, recurenta a realizat o cifră de afaceri mai mare decât cea declarată (și chiar mai mare decât cea reținută de organul fiscal), respectiv, de 176.358 lei.

Cum cifra de afaceri realizată de recurentă depășește plafonul pentru care se prevedea scutirea de plata taxei, aceasta avea obligația ca, începând cu data de 01.10.2010 (raportat la luna septembrie 2010), să se înregistreze în scopul plății taxei pe valoarea adăugată, obligație pe care, însă nu a respectat-o.

Prin urmare, în mod întemeiat, prima instanță a apreciat că nu există motive care să impună anularea actelor contestate de reclamantă.

În privința susținerii acesteia, în sensul că organul fiscal a luat în considerare, la stabilirea plafonului, și facturi a căror contravaloare nu a fost încasată, Curtea relevă că plafonul instituit de legiuitor pentru înregistrarea în scopuri de TVA nu se raportează la volumul încasărilor realizate din desfășurarea operațiunii taxabile, ci la volumul respectivelor operațiuni (*valoarea totală a livrarilor de bunuri și a prestațiilor de servicii efectuate de persoana impozabilă în cursul unui an calendaristic art. 152 alin. 1 Cod fiscal*).

Raportat la cele ce preced, văzând și disp. art. 312 al. 1 cod pr. civ., recursul de față apare ca nefondat, urmând a fi respins.

Având în vedere că intimata nu a solicitat cheltuieli de judecată,

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII,
DECIDE:**

Respinge recursul declarat de recurenta - reclamantă **xxx PFA**, împotriva - sentinței nr. 4206/28.05.2013 pronunțată de Tribunalul Arad, în contradictoriu cu intimata - pârâtă **Direcția Generală a Finanțelor Publice Arad - Activitatea de Inspecție Fiscală Arad**, în prezent **Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara** prin **Administrația Județeană a Finanțelor Publice Arad**.

Fără cheltuieli de judecată în recurs.

Irevocabilă.

Pronunțată în ședința publică din 16.04.2014.

PREȘEDINTE,

JUDECĂTOR,

JUDECĂTOR,

GREFIER,